lh=k|sf=b-g=# $*÷@)&#÷)&$
lh=x-b-g=# @÷@)&$÷)&%
hglgu/fgL
;fKtflxs
न्यवसायीक पत्रकारीता लोकतन्त्रको आधार,
सम्वृद्ध र विकासको साझेदार
Jananigrani Weekly

वर्ष ७, अंक २८ पुष ८ गते आइतबार २०८०, 24 December Sunday 2023 नेपाल सम्वत ११४४, पृष्ठ ६ मूल्य रु. ८।-

सातौं बागलुङ महोत्सवको तयारी तिब्र

अर्जुन कार्की
बागलुङ

बागलुङमा सातौं बागलुङ महोत्सव-२०८० हुने भएको छ ।

बागलुङ उद्योग वाणिज्य संघले 'पर्यटन, कृषि, कला संस्कृति, उद्योग र व्यापार, समुन्नत बागलुङ निर्माणको आधार' भन्ने नाराका साथ आगामी पुस ११ गतेदेखि २२ गतेसम्म महोत्सवको आयोजना गर्न लागेको हो। संघले महोत्सवको तयारीलाई तिब्रता दिएको छ।

महोत्सवलाई गण्डकी प्रदेशस्तरीय पर्यटन, कृषि तथा औद्योगिक व्यापार मेला स्तरमा विकास गर्न लागिएको संघका अध्यक्ष नरेश कँडेलले जानकारी दिनुभयो । उहाँले पछिल्लो समय बागलुङको व्यापार सुस्ताउँदै गएकाले बजारलाई चलायमान बनाउने उद्देश्यले महोत्सवको आयोजना गरिएको बताउनुभयो ।

महोत्सवमा व्यवसायिक १२०, प्रबर्द्धनात्मक स्टल ३० र मेडइन बागलुङ स्टल रहने बताउनुभयो । 'व्यवसायको लागि १२० वटा स्टल छुट्टाएका छौं । हालसम्म ५० प्रतिशत स्टल बुक भइसकेका छन्,' अध्यक्ष कंडेलले भन्नुभयो,'महोत्सवमा जिल्लाका कृषि तथा घरेलु उत्पादनहरुलाई प्रबर्द्धनात्मक गर्न ३० वटा स्टल छुट्टाइएको छ । यस्तै जिल्लामै उत्पादन भइरहेका ब्राण्डहरुलाई मेडइन बागलुङ नाममा स्टल छुट्टाएर प्रदर्द्धन र विक्री गर्ने व्यवस्था मिलाएको छौं ।'

महोत्सव पर्ने अग्रेजी नयाँ वर्षको उपलक्ष्यमा धेरैभन्दा धेरै पर्यटकहरुलाई बागलुङ भित्राउने लक्ष्य रहेको अध्यक्ष कंडेलको भनाई छ । बागलुङलाई व्यवसायिक गन्तव्य बनाउन र समग्र धौलागिरि क्षेत्रमा पर्यटक भित्र्याउन महोत्सवले मद्दत पुग्ने अध्यक्ष कंडेलले बताउनुभयो ।

१० करोडको कारोबार हुने अपेक्षा लिइएको महोत्सवमा १ करोड ७० लाख रुपैयाँ आम्दानी र १ करोड ४५ लाख रुपैयाँ खर्च हुने अनुमान गरिएको छ । ७ लाख जनाले महोत्सवको अवलोकन अनुमान गरिएको बागलुङ उद्योग वाणिज्य संघका प्रेस सल्लाहकार सुवास आचार्यले बताउनुभयो ।

महात्सवमा खुल्ला राष्ट्रिय दोहोरी तथा लाइभ दोहोरी गीत प्रतियोगिता, पालिकास्तरीय खुल्ला पुरुष भलिबल प्रतियोगिता, खुल्ला महिला भलिबल प्रतियोगिता, खुल्ला भजन प्रतियोगिता, युवा उद्यमी सम्मेलन, विभिन्न झाँकी प्रदर्शनी र राष्ट्रिय कलाकारको सांगीतिक प्रस्तुती सहित मेलाको समयमा पर्ने अंग्रेजी नयाँ वर्ष २०२४ को अवसरमा लाइभ डिजे कर्न्सट हुने प्रेस सल्लाहकार आचार्यले जानकारी दिनुभयो

============= afFsL ^ k]hdf

गैसस सेवामुलक संस्था हुन्: सुवेदी

जननिगरानी संवाददाता
बागलुङ

गैर सरकारी संस्था महासंघका केन्द्रिय अध्यक्ष रामप्रसाद सुवेदीले गैससहरु नाफामुलक संस्था नभइ सेवामुलक संस्था भएको बताउनुभयो । विवाईसी बागलुङको ३२ औं साधारणसभा तथा १२ औं अधिवेशनको उद्घाटन पछि बोल्दै सुवेदीले गैससलाई सरकारले कम्पनीको दृष्टिकोणले हरेको बताउँदै कम्पनी र गैससमा फरक रहेको बताउनुभयो ।

उहाँले सरकारले हाल बैदेशिक सहायताबाट लिने सहयोगको कर नलाग्ने निर्णय गरेपनि कार्यक्रम संचालन गर्दा नाफा भएमा पुन: समाजसेवामै काम गर्ने भएकाले गैससहरुले नाफाको कर तिर्न नहुने बताउनुभयो । उहाँले त्यसको लागि गैसस महासंघले सरकारसँग बार्ता गरिरहेको

============= afFsL%/^ k]hdf

uxj̃L ;~rf/ ;xsf/L ;+yf lnld6]åf/f ;+rflnt hglgu/fgL ;fKtflxs kqsf
cWoIf lvdaxfb'/ sfsL{
;+yfks ;Dkfbs gjLg lzlz/ lj:s:
;Dkfbs chg' sfsL{
cltly ;Dkfbs lbn lz/Lif
kqd'v ;+jfbbftf lt n sd'f/L s]; L
kqsfGws kl; fb yfkf
sfofno sf7dfl8f} ufpkflnsf-@, eldfk]v/f
;Dks{sfofno afun'ª gu/kflnsf-@, afun'ª
kmf]g gDa/)^*-%@@)@$, (*%&^@)#)), (*%&^@%(%)
Od]n Jananigrani.bgl@gmail.com
db|0f gdGf 5fkfvfgf,
afun'ª gu/kflnsf-#, afun'ª

- - सम्पादकीय - -

विद्यार्थीको प्रतिभा प्रस्फुटन गर्ने राष्ट्रपति रनिङ्ग शिल्ड

kl5Nnf] s]xL dlxgfb]lv x/]s :yfgLo txx?df kflnsf :t/Lo /fi6«kltx/]gb| lzN8 k|ltof]utf ;+rfng eO/x]sf 5g\ . ljBfno cuf8L lgx?Lo :t/af6 x]g]cPsf]/fi6«kltx/]gb| lzN8 k|ltof]utf ;+rfng kl5 kflnsf-kflnsfdf 5gf}6 eO lhNnf :t/Lo, kb]z :t/Lo / /fi6«o :t/x]g]cPsf 5g\ . ;+rfno ;/sf/n]x/]s jif{ :yfgLo txn] kflnsf :t/Lo /fi6«kltx/]gb| lzN8 k|ltof]utf ugk{gf{ ahf}6 g]jlgof]ht ub{cPsf 5 . ;fdGo ahf] cfPklg :yfgLo txx?n]yk ahf]6 ljlgof]ht u/]/ kl5Nnf] ;do kflnsfs]hO vl]nsb k|ltof]utfsf]?kdf ;+rfng ub{cPsf 5g\ . afun'ª sf $ gu/kflnsf / ^ ufpkflnsfn]; + ;/sf/n]x7fPsf] ahf]6df yk ub]{v]hf8Lnf0{eQfsf]; fy]k'/:sf/ /fzL g]/fv]/ eJo sfo{qmd ub{cPsf 5g\ . k|ltof]utfdf ljBfnox?n] cfkmgf] u/]/ sf]?kdf lnP/ pkflw lhTgsf]nflu vl]nf8Lx?nf0{ k|f]; fxg ugsf]{ ;fy} s]xL ;dosf]nflu ePklg vl]n lz]lfssf]?kdf lgoQm ugk{l/kf6L a9b|]uPsf] b]lvG5 . hg ;s/fTds xf] .

ljBfyL{leq /x]sf] k|ltef k|sf6gsf]nflu ul/b}cPsf] /fi6«kltx/]gb| lzN8 sf]xL ljBfnox?nf] k|lti7fsf]?kdf lnP/afx/L -gSsnL ljBfyL{ vl]nf8L /fv]/ efulng]u/]sf]36gf ;d] afxl/b}cPsf] 5g\ . cgfz ;g l ; sfpg]:yfg ljBfno xf] . d]Bns]nflu ljBfnoaf6 gSsnL vl]nf8L egf{u/]/ k|ltof]utfdf ;xefulu/fpg] pQm ljBfnosf ljBfyL{x?n]s] ; Sg]k lgod ljkl/t ug]{kg'/ ; w]k|t:kwf{ds ;f]/fv]/ x/]s :yfgdf cgz f ; g sfod ug]{ljBfyL{x?nf0{ ; sfpgkg'{ cfkm}af6 gs/fTds / cgz f ; glxg sfo{ug]{ljBfnox?sf]gs/fTds ;Gbz lbG5 . To ;}n] ljBfnox?n] cWoog/t ljBfyL{x?nf0{ dfq ;xefulu/fpg'/fdf]x'G5 .

/fi6«kltx/]gb| lzN8n]jBfno :t/df /x]sf gjk|tefx?nf0{ k|k|f6g ug{; xofu k'ofpbf]cPsf]5 . kflnsfn]/fi6«kltx/]gb| lzN8 k|ltof]utfdf b]vPsf] ;s/fTds / pTs[6 sfo{ :jfutof]o 5 . kflnsfaf6 ljhoL vl]nf8Lx?nf0{lhNnf :t/Lo k|ltof]utfdf ;xefulu/fpFf ;d] s]xL kflnsfn]Qf ;lxt tflndsf]lj :yf ;d] ub{cPsf 5g\ . o; n]vl]nsbdf nfU ljBfno :t/df /x]sf afnafnsfx?nf0{ kf] ;fxg ub{cPsf 5 .

afun'ª sf !) :yfgLo txsf kqd'v / pkkqd'vx?sf] kmf]g gDa/

gu/kflnsfx?
afun'ª gu/kflnsf
kqd'v a; Gtsd'f/ >]7
(*%&^@))^^
pkkqd'v /fh'v8sf
(*%&^))))!
hfOdgL gu/kflnsf
kqd'v g/ axfb'/ kg
-(*^#)$!#%%_
pkkqd'v xl/x/ zdf{
-(*%!!%&((!_
uNsf]} gu/kflnsf
kqd'v e/t u/]
-(*%&^$)&%!_
pkkqd'v kmdnfn lgp/]
-(*%&^$)&%@_
9f]/kf6g gu/kflnsf
kqd'v b] sd'f/ glkfnL
-(*%^)@^##)_
pkkqd'v wg axfb'/ sfot
-(*$#%!@&%*_

ufpkflnsfx?
sf7vf]hf ufpkflnsf
cWoIf /fh'yfkf
-(*%&^&&))!_
pkfWoIf tlh axfb'/ yfkf
-(*%!!(^$()_
tf/fvf]hf ufpkflnsf
cWoIf wg axfb'/ la:s
-(*%&^^^!!@^_
pkfWoIf led axfb'/ /f]sf
-(*%&^^^!!@&_
a/]ª ufpkflnsf
cWoIf s[i0f kl; fb zdf{
-(*%&^@@%%!_
pkfWoIf lblnk sd'f/ kg
-(*%!!&)$%*_
al8uf8 ufpkflnsf
cWoIf u08sL yfkf clwsf/L
-(*%&^^^)((_
pkfWoIf led ;g jg
-(*%&^^^!))_
lg ;Lvf]hf ufpkflnsf
cWoIf ;b{axfb'/ 3lt{
-(*$^*#!!!_
pkfWoIf kd axfb'/ 3ltdu/
-(*%&^@*#!!_
tdfgvf]hf ufpkflnsf
cWoIf hf]snfn a9f
-(*%&^@!@!(_
pkfWoIf lx/f sd'f/L 5GTofn
-(*^&^$#&((_

पुष्पलाल मध्यपहाडी लोकमार्गः ढिला र लामो कसरी भयो, छिटो र छोटो कसरी होला ?

नेपालको प्रमुख राजनैतिक दलले सञ्चालन गरेको मध्यपहाडी लोकमार्ग केन्द्रित लङमार्चको पृष्ठभूमिमा देशका सबै क्षेत्र र समुदायले राष्ट्रिय विकास र समृद्धिका लागि यस मार्गको उपादेयता सम्बन्धमा मनोविमर्श थालेका छन् । सायद सन् २००४ को मे महिनातिर हुनुपर्छ, यो पंक्तिकारका तर्फबाट नेपाल समाचार पत्र दैनिकमा मध्यहाडमा पनि पूर्वपश्चिम राजमार्गको परिकल्पना र सम्भाव्य विन्दुका सम्बन्धमा एउटा लेख प्रकाशित भएको थियो । तर, त्यस लेखमा उठाइएको प्रमुख विषय चुरे भावर क्षेत्रमा फैलिएको पूर्वपश्चिम लोकमार्गभन्दा मध्यपहाडको बाटो लामो र ढिलो भएमा त्यस प्रकारको लोकमार्गको उपादेयता कमजोर हुनेछ। तसर्थ, काठमाडौंबाट पहाडैपहाड पूर्व धनकुटा जाने वा पोखरादेखि पश्चिम सुर्खेत जानेहरुले तराईको बाटोभन्दा छिटो ठानेमा मात्र यसको उपादेयता बलियो हुनेछ । तर, आज निर्माणको अन्तिमतिर आइपुग्दा नेपालको मध्यपहाडी लोकमार्ग उल्लेखित सोचबमोजिम निर्माण हुन सकेन । तसर्थ, यसलाई राष्ट्रिय विकास र समृद्धिको कोरिडरका रुपमा स्थापित गर्न यसको दूरीलाई न्यून गर्ने र मुख्य शहर र प्रादेशिक केन्द्रहरुलाई द्रुत दूरीमा जोड्नेतर्फ केन्द्रित हुनुपर्छ ।

लोकमार्गको डीपीआर एलाइन्मेन्ट र संशोधित रुट

लोकमार्ग निर्माणको तयारीकालमा यसको डीपीआर तयार पार्दा अहिलकै जस्तो अलाइनमेन्ट प्रस्ताव गरिएको थिएन । तर, निर्माण गर्दै जाँदा विभिन्न कालखण्डका सरकारहरुले यसलाई नयाँ नयाँ गाउँ र गौंडा घुमाउने गरी एलाइन्मेन्ट संशोधन गरि दिँदा आजको जस्तो लम्बेतान बन्न पुगेको देखिन्छ । डीपीआर कालमा पाँचथरको चिवा भञ्ज्याङदेखि सिन्धुलीको खुर्कोटसम्मको खण्ड अहिले जहाँ छ, त्यही रुटलाई डिजाइनमा समावेश गरिएको थियो । तर, त्यसपछि काठमाडौंसम्म पुग्न साविकको बीपी राजमार्ग र काठमाडौंदेखि पोखरा पुग्न पृथ्वी राजमार्गकै चालू बाटोलाई मध्यपहाडी लोकमार्गको अलाइन्मेन्ट मानिएको थियो । तर, पोखरादेखि पश्चिम सुर्खेत जाने क्रममा शुरुवाती डीपीआर र हाल निर्माण भएको लोकमार्गको रेखांकनमा खासै भिन्नता देखिँदैन ।

खासगरी यो लोकमार्गले सुर्खेत उपत्यकालाई नजोडेरै रुकुमको चौरजहारीबाट भेरी नदी तरेर जाजरकोटको छेडागाड हुँदै जगतीपुरबाट दैलेख छिचोल्नुपर्ने रुटमा सडक निर्माण भइनसकेकाले एमालेको टोली त्यो खण्डमा यात्रा गर्न नसकेको देखिन्छ । दैलेखदेखि पश्चिम जाने क्रममा अछाम, डोटी, डडेलधुरा हुँदै बैतडीको झुलाघाटसम्मको रुटमा समेत हाल सञ्चालित बाटो नै डीपीआरको एलाइन्मेन्ट हो ।

मध्यपहाडी लोकमार्ग लामो र ढिलो हुनुका कारण

राणाकालीन पहाडका प्रशासनिक गौंडा धनकुटादेखि काठमाडौंसम्मको पैदलमार्गलाई मात्र पछ्याउने हो भने आजको लोकमार्गको अलाइन्मेन्टमा देखिएको कमजोरी स्वतः बुझ्न सकिन्छ । यस लोकमार्गको पूर्वी खण्डमा सिन्धुलीको खुर्कोटदेखि शुरुवाती डीपीआर छोडेर बीपी राजमार्गको विकल्पका रुपमा पारी रामेछापबाट समानान्तर अर्को सडक रेखांकन गरियो र त्यसलाई काठमाडौं प्रवेश नगराइ भित्ताभित्तै सुनकोशी र इन्द्रावती किनार पछ्याएर उत्तरतर्फ मेलम्ची भ्याली हुँदै नुवाकोटको पूर्वी भाग लिखु खोंचतर्फ ओरालियो र त्यहाँबाट त्रिशूली हुँदै सामरी भञ्ज्याङ र नेत्रावतीबाट आरुघाट र गोरखा निकालियो ।

गोरखादेखि २० किमि हाराहारीको दूरीमा रहेको आँबुखैरेनी र पालुङटारदेखि २० किमिको दूरीमा रहेको डुम्रेलाई छोडेर लमजुङको सुन्दरबजार र भोर्लेटार हुँदै कास्कीको रुपाकोट निकालिएको छ । यसमा अघिल्लो शताब्दीमा कास्की र लमजुङका मानिसहरुसहित आदिकवि भानुभक्त आचार्यले काठमाडौं आउँदा पैदल हिँडेको बाटोलाई नै पदचाप बनाएर पछ्याइएको देखिन्छ । पोखरादेखि बागलुङतर्फ जाने रुटमा समेत सुरुवाती एलाइन्मेन्ट छोडेर पोखरा उपत्यकाको उत्तरी भेगबाट छुट्टै नक्सांकन गरिएको छ ।

मध्यपहाडी लोकमार्ग छोटो र छिटो बनाउने उपाय

सबैभन्दा पहिलो कुरा त यो राजमार्गले काठमाडौं उपत्यकालाई शुरुवात विन्दु मानेर पूर्वी खण्ड र पोखरालाई शुरुवात विन्दु मानेर पश्चिमी खण्ड मापन गर्नुपर्ने देखिन्छ । काठमाडौं-पोखरा खण्डलाई अहिलेकै पृथ्वी राजमार्गले ओभरराइट गर्नुपर्ने हुन्छ । यस लोकमार्गको सुरुवाती विन्दु पाँचथरको चिवा भञ्ज्याङदेखि फिदिम हुँदै पश्चिम लाग्दा तमोर नदीको किनार पछ्याएर मूलघाट आइपुग्ने र त्यहाँदेखि पाखिबास हुँदै अरुण क्रस गर्ने बाटो पकड्नुपनेमा तेह्रथुमको लामो रुट पछ्याउँदा लोकमार्गको शुरुवाती यात्रा नै असाधारण लामो भएको छ । साविकको फिदिम बसन्तपुर हिले सडक करिब २०० किमि रहेकोमा तमोर कोरिडरलाई अपनाउँदा १०० किमिको यात्रामा फिदिमदेखि धनकुटाको हिले आइपुगिन्छ । यसका अलावा अरुण, तमोर र सुनकोशीको त्रिवेणी पुगेर भोजपुर तर्फको नदी किनार हुँदै पश्चिम जयरामघाट जोडेको अवस्थामा मध्यपहाडी लोकमार्ग पर्याप्त छोटो हुने देखिन्छ । जब यो मार्ग धनकुटादेखि लेगुवा हुँदै भोजपुर बजार र पश्चिमतर्फ पहाडी रिजहरु पार गरेर दिक्तेल जोडिएको छ। यस खण्डमा हिलेदेखि भोजपुर

============ afFsL ^ k]hdf

- - - साप्ताहिक राशिफल - - -

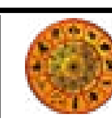

d]if ;?sf lbgdf dxTjk0f{ sfo{ Jojwfg cfOknf{. ;dfa/af6 eglkdfgsf]ofq /x]sf]5 .

a[ift /f]sPsf]wg xft knf{. gofF1fg l; Sg]d]sf ldNg5 . :jf lbi6 efhgsf]cfgGb ;d] kfOPnf .

ldyg kglldngsf] ljz]f ofq /x]sf]5 . ;fyL eO sf]e\$16n]dg kkmNn /xnf . kfl kl tfjklg cfpg ;S5 .

s s6 gofF :q, cn]f/sf]kl]Kt xg5 . ;fdlh s, wfld s sfo{df ?lr a9g5 .

l; x Jo:t tf a9g'sf ;fy};fdfg x/fpg ;S5 . /f]sPsf] sfd bf]x/f]kf/ kbTg ub{; kmntf ldNg5 .

sGof /d0fLo / ;'vb\ofqfsf]ofq 5 . wgfhg sf gofF ;[]x¿ kQf nfUg5g\.

t'nf dg kg]j :q, cn+sf/ cflb pkxf/ kf0g]ofq 5 . wd{ d{tyf ;dfh;]sfdf dg nfUg5 .

j[lZrs kfdf ;kmntf klg k|Kt xg5 . wd{ d{tyf ;dfh;]sfdf dg nfUg5 .

wg' :jf:Yodf ;d:of cfpg ;S5 . sfo{;Dkfbgdf klg ;d:of cfpnf . zq' sfo{df ;xefuL eOPnf .

dsp/ jf]lzs sfo{cl3 a9g5 . ;fdlh s / /fhgLlts sfo{df ;kmntf ldNg5 . gofFsfddf xft xfNg];do 5 .

s'De ldq;F e\$16 xg]ofq 5 . Joj;fosf] ;Gbedf cfbz{JolQmTj ;F;sf];xsfo{]gofFcg'ej ldNg5 .

dLg /d0fLo / ;'vb\ofqfsf]ofq 5 . wfld s, ;fdlh s / c?sf]lxt xg]sfddf ;do Jotlt xg ;S5 .

-Hof]lt; gf/fo0fk|; fb bhfn ;[]lxfd]kfqf]

काठेखोला गतिविधि

राष्ट्रपति रनिङ्ग शिल्डको उपाधि भिमसेन माविलाई

जननिगरानी संवाददाता
बागलुङ

बागलुङ, काठेखोला गाउँपालिका स्तरीय पाँचौं राष्ट्रपति रनिङ्ग शिल्ड प्रतियोगिताको उपाधि वडा नम्बर ६ विहुँको भिमसेन माध्यमिक विद्यालयले जितेको छ ।

शनिबार सम्पन्न प्रतियोगितामा ११ स्वर्ण र १० रजत पदक जित्दै भिमसेन माविले उपाधि चुमेको हो ।

यस्तै ९ स्वर्ण र ८ रजत पदक जित्दै वडा नम्बर ७ रेशको रेश नुनथला माध्यमिक विद्यालय द्वितीय र ७ स्वर्ण र ११ रजत जित्दै वडा नम्बर ५ विहुँकोटको

अमर माध्यमिक विद्यालयले तृतीय स्थान हासिल गरेका छन् । यस्तै ७ स्वर्ण र १ रजत पदक जितेको वडा नम्बर २ भीमापोखराको जनकल्याण माध्यमिक विद्यालयले चौथो स्थान हासिल गर्‍यो ।

प्रतियोगितामा वडा नम्बर ५ को लालिगुराँस इङ्लिस बोर्डिङ्ग स्कुलले ५ स्वर्ण र २ रजत, वडा नम्बर ४ तंग्रामको धारा माध्यमिक विद्यालयले २ स्वर्ण र २ रजत, वडा नम्बर ३ धम्जाको लक्ष्मी माध्यमिक विद्यालयले १ स्वर्ण र ३ रजत र वडा नम्बर ८ लेखानीको लेखानी माध्यमिक विद्यालयले १ स्वर्ण र २ रजत पदक जितेका छन् ।

प्रतियोगिता अन्तरगत छात्र भलिबल वडा नम्बर ६ विहुँकोटको भिमसेन मावि प्रथम र वडा नम्बर २ भीमापोखराको जनकल्याण माध्यमिक विद्यालय द्वितीय माध्यमिक विद्यालय प्रथम र नारायणी माध्यमिक विद्यालय द्वितीय भए ।

प्रतियोगिताको विजेता विद्यालय र खेलाडीहरुलाई

भएका छन् । यस्तै छात्रा भलिबल तर्फ वडा नम्बर ३ धम्जाको लक्ष्मी माध्यमिक विद्यालय प्रथम र वडा नम्बर ४ तंग्रामको नारायणी माध्यमिक विद्यालय द्वितीय भएका छन् । कबड्डी तर्फ छात्रामा भिमसेन गाउँपालिकाका अध्यक्ष राजु थापा, उपाध्यक्ष तेज बहादुर थापा, प्रमुख प्रशासकीय अधिकृत खगराज गौतम, कला, संस्कृति तथा खेलकुद विकास समितिका संयोजक टिकासंगम

============= afFL ^ kh]df

काठेखोला गाउँपालिकाका जनप्रतिनिधिहरुको सम्पर्क नम्बर

पालिका अध्यक्ष र उपाध्यक्ष

अध्यक्षः राजु थापा
(९८५७६७१००१)
उपाध्यक्षः तेज बहादुर थापा
(९८५११९६४९०)

प्रमुख प्रशासकीय अधिकृत

खगराज गौतम
(९८६७९७०७३४)

प्रवक्ता

टिका संगम वि.क.
(९८५७६७७००९)

कार्यपालिका सदस्य

देवी थापा मगर
९८४७०७४३६७१
भूमा देवी पुन
९८४७०६३४३२१
पूर्णमाया सुनार
९८४७०६४६८०५
सुनकली वि.क.
९८४७०६७००११
मिला देवी वि.क.
९८४७७९८९४०५

वडाअध्यक्षहरु

वडा नम्बर १
अध्यक्षः खड्क बहादुर थापा
(९८५७६२१८०१)
वडा नम्बर २
अध्यक्षः विद्यापति शर्मा
(९८५७६२११८२)
वडा नम्बर ३
अध्यक्षः कुल बहादुर विक
(९८५७६३३०४२)
वडा नम्बर ४
अध्यक्षः लक्ष्मण पुन
(९८५७६२४२५३)
वडा नम्बर ५
अध्यक्षः झामनाथ कंडेल
(९८५७६२४६५२)
वडा नम्बर ६
अध्यक्षः बृहस्पती शर्मा
(९८५७६२५६८६)
वडा नम्बर ७
अध्यक्षः प्रेम बहादुर जि.सी.
(९८५७६२०८४४)
वडा नम्बर ८
अध्यक्षः प्रमानन्द कंडेल
(९८५७६२०५९२)

sf7]vf]hf ufpkflnsfsf] ;xofu / :yfgLosf] hg>dbfgdf j8f gDa/ $ t+u|fdsf] uf}; f/f-pg'jf hf8\g] ;8s ;+fngdf cfPsf]5 .

काठेखोला गाउँपालिकाको

व्यवसायी र उपभोक्ताहरुमा अनुरोध।

-गुणस्तरीय वस्तु तथा सेवा प्राप्त गर्नु उपभोक्ताको अधिकार हो:, प्रवाह गर्नु विक्रेताको कर्तव्य ।

-विना भेदभाव वस्तु वा सेवा खरिद गर्न पाउनु उपभोक्ताको अधिकार हो:, प्रवाह गर्नु विक्रेताको कर्तव्य ।

-आफूले प्रदान गर्ने वस्तु वा सेवाको नाम र सोको मूल्यसूचि स्पष्ट रुपमा सबैले देख्ने ठाउँमा राख्ने विक्रेताको कर्तव्य हो:, हेर्न पाउनु उपभोक्ताको अधिकार ।

-वस्तु वा सेवा खरिद गर्दा भुक्तानी गरेको मूल्य वराबरको विजक प्राप्त गर्नु क्रेताको अधिकार हो:, आफुले प्राप्त गरेको रकम बराबरको विजक जारी गर्नु विक्रेताको कर्तव्य ।

-खरिद गर्न : चाहेको वस्तु वा सेवाको मूल्य, परिमाण, शुद्धता, गुणस्तर र सेवाको वारेमा सूचित हुन पाउने उपभोक्ताको अधिकार हो :, त्यस्तो सूचना दिनु विक्रेताको कर्तव्य ।

-वस्तु वा सेवाको प्रयोगवाट भएको हानि, नोक्सानी विरुद्ध क्षतिपुर्ति पाउने पाउने उपभोक्ताको अधिकार हो :, त्यस्तो त्यस्तो क्षतिपुर्ति दिन विक्रेताको कर्तव्य ।

-खरिद बिक्री गरिने वस्तुमा उत्पादन मिति तथा उपभोग्य मिति उल्लेख छ छैन ख्याल गरौं । उपभोग्य मिति समाप्त भैसकेको वसतु विक्री गर्नु कानून बमोजिम दण्डनीय अपराध हो ।

-बजारमा कुनै पनि वस्तुको कृत्रिम अभाव सिर्जना गर्नु कानून बमोजिम दण्डनीय अपराध हो ।

-अनुचित मुनाफा राखी वस्तु तथा सेवा विक्री गर्नु कानून बमोजिम दण्डनीय अपराध हो ।

-खाद्य पदार्थलाई आकर्षक देखाउन अखाद्य रंग वा पदार्थको प्रयोग गर्नु कानुन बमोजिम दण्डनीय अपराध हो ।

कथा-गर्भ : आधा मण्डप

syf
gf/fo0f clwsf/L

मेन्सुरेसन म्याटर्स ! महिनाको २६ दिन घरकी रानी, बाँकी चार दिन अँध्यारो कहानी ! 'महिनाबारी अभिसाप हैन' जस्ता कुराहरू केही दिनदेखि सामाजिक सञ्जालमा देखिरहेको थिएँ । यतिबेला म आफ्नो नजिकको नातेदारकहाँ थिएँ । आँत नै सुकेर लडिहाल्छु जस्तो प्यास थिएन, तर घरी घरी पानी पिइरहने बानीले गर्दा छुच्चो मनले मुखलाई खाली रहन कहाँ दिन्थ्यो र ? दिएन अनि मुख फोरें, 'नानी पानी खाउँ न !'

मैले आफूलाई संस्कारतिर ढालेँ । पानी त खानेकुरा हैन क्यार ! तर हामी खान्छौं । पिढी दरपिढी खाइरहेका छौं । यही क्रम निरन्तर चलिरहन्न भन्ने कुनै आधार छैन ।

'आफैं लिस्यो न ल दादा, मैले हुन्न के !', बाईस वर्षकी चेलीको भागमा सायद पानी सारेर दिनसक्ने हिम्मत पनि परेको थिएन । नेपाल हो नि ! त्यही भएर यस्तो उत्तर आयो । आश नगरिएको उत्तर ।

मेरो अपेक्षा र उसको स्वभाव यति साधारण थिएन । ऊ आजकी क्रान्तिकारी विचारले भरिपुर्ण नारी थिई तर उसको मानसपटलमा हाबी भएको संस्कारको सामु उसको अधिकारले पनि घुँडा टेकेको छ । उसको क्रान्तिले पनि हार मानेको छ । ऊ आज पनि पुरानै जुग बाँचिरहेकी छ । संस्कारको टोपीको अगाडि आत्मसमर्पणको झण्डा फर्फराएपछि कसको के चल्छ र ? मेरो चल्थ्यो कि भन्नु पनि फजुल हुन्थ्यो । फेरि सम्झिएँ, सञ्जालमय बनेको मेन्सुरेसन म्याटर्स ।

'एक गिलास पानी दिन नसक्नेले किन क्रान्तिकारी कुरा गर्नुहोला ! यो संस्कार सधैं कायम रहोस्, तिमीहरु आफ्नै हालमा र हनू ।' बिस्तारै फुसफुसाएँ । उठेर भान्सातिर छिरें । पानी सारें र आँत भिजुन्जेल खाएँ । पिइनँ । आँत भिजाउने सिँचाइ गरें तर त्यो पानीले सितल दिन सकेन । भकभक उम्लिरहेको पानी पिइरहेको जस्तो भयो । उसले दिएकी हुन्थी भने सायद त्यस्तो नहुन सक्थ्यो । मस्तिष्कमा करेन्ट दौडिए जस्तै प्रतीत भयो । आँखा बन्द गरें र सोचें, म छोरी भएको भए यस्तै हुन्थें होला त ? यस्तो हुन्थें भने धन्य भगवान्, तिमीलाई मुरीमुरी धन्यवाद । धन्न मलाई त्यस्तो बनाएनौ । धन्न मलाई छोरी बनाएनौ । धन्न मलाई नास्तिक बनायौ । धन्न क्रान्तिकारी बनायौ । तिमीलाई धेरै धन्यवाद ।

जसरी म सोच्छु त्यसरी यो दुनियाँ नसोच्दो रहेछ । वा यसरी भनौं, यो दुनियाँ जसरी सोचिरहेको छ मैले त्यसरी सोच्न सकिरहेको छैन । म त्यस्तो समाजमा छु जहाँ धर्म देखावटी बनेको छ । वास्तविक धर्म के हो ? कसैलाई पर्वाह नै छैन । मतलब पनि छैन । संस्कारको दौडमा सबै सन्तुष्ट छन् । संस्कारलाई धर्म बनाउने र मान्ने दुबै गलत छन् । त्यसैले त्यही दौडको हिस्सा हुँदाहुँदै पनि म तृप्त हुन सकिनँ र अध्ययन सुरु गरें ।

आखिर के हो धर्म ? जसरी सुनाउँदै आएका छन्, के धर्म त्यस्तै छ त ? त्यसपछि धर्मका अनुयायी मानिने भागवततिर पहिलो पटक मेरो ध्यान गयो । थाहा छैन सबैले मानेजस्तै यो कृष्णले लेखे वा लेखेनन् । खैर, जसले लेखे पनि मैले भागवतलाई फरक फरक मुखराबिन्दुबाट फरक फरक शैलीमा सुन्ने पागलपन देखाएँ । धेरैपटक सुनिसकेपछि एकपटक पढ्ने आँट गरें । सायद यो समाजले मेरो निर्णयको पत्तो पाएको भए मेरो पत्तासाफ हुनसक्थ्यो । किनकि, यहाँ भागवत उसैले पढ्न पाउँछ जो हरिद्वार, वृन्दावन र वाराणसी जस्ता अध्यात्मिक ठाउँमा गएर आफूलाई समर्पण गरेर आउँछन् । तपस्या, साधना, कुन्नि के के गरेमात्र पढ्न पाइन्छ । जुन मैले गरेकै थिइनँ । सरल भाषामा यसलाई भन्दा, मसँग भागवत पढ्ने लाइसेन्स (अनुमतीपत्र) थिएन । तर बिनालाइसेन्स जसरी ट्राफिक छलेर बाइक चलाउनुको मजा छ, त्यस्तै मजा मैले आफ्नो विद्रोहमा पाएको थिएँ । विद्रोहकै कुरा गर्ने हो भने - त्यो दिन पनि मैले विद्रोह गरेको थिएँ । जुन दिन अरूको नजरमा म मैलो भएको थिएँ । तन पखाल्नुलाई शुद्ध हुनु मान्ने यो समाजमा मैले उनीहरू जति कर्म त गरेकै थिएँ तर कसैको जानकारीबिना गरेको कामको जस पाइनँ । त्यो दिन उनीहरुले जस्तै मैले बिहानै आफ्नो अनुहार पखालिसकेको थिएँ । बिहान निन्द पखाल्नु संस्कार त हैन तर पनि रितपूर्वक यसको पालना भएकै छ । त्यो दिन मैले पनि त्यही गरेको थिएँ । निन्द मात्र पखालेको थिएँ । ताकि आँखामा अन्धकार नरहोस् । वि. सं. २०७१ को कुरा हो । माफ गर्नुहोला, आजकल याददास अलि कमजोर भएको छ । कमजोर याददासका बाबजुद सम्झने प्रयास गरिरहेको छु । पक्का ७१ सालमा नहुन सक्छ तर जहाँसम्म मेरो होसले काम गरिरहेको छ, भुकम्प जानुभन्दा अघिल्लो वर्ष अर्थात् ७१ सालकै कुरा हुनुपर्छ । त्यतिबेला म मुम्बई बस्न थालेको' सरी सरी, बम्बैमा दौडन थालेको एक वर्षभन्दा बढी भइसकेको थियो । दौडिन यस अर्थमा कि त्यहाँ हुँदा म होटलमा डिसवासर अर्थात् भाडा सफा गर्नेदेखि लिएर सेफसम्मको यात्रामा दौडिएँ । यतिले मात्र कहाँ पुग्थ्यो ? बान्द्रा, जुहु, सान्टाक्रुज कताकता मात्र कुदिनँ भन्नुस् न ! दिनमा अंधेरीसम्म दौडन्थें र रातमा लोअर परेलको त्यो रेस्टुरेन्टमा जहाँ उज्याला अनुहार धेरै हुन्थे ।

चलचित्रको सपनाले मलाई दिन रात केही भन्न दिएन । सडकका किनारमा दिन रात नभनी सेनाको तयारीमा दौडिएका सपनाहरू जस्तै मलाई पनि दौडाइरह्यो । मेरो सपनाले औधी दुःख दियो तर म दौडिरहें । खैर, सपनाबाहेक त्यसबेला मेरा अरू कोही पनि त थिएनन् । साथीभाइ थिएनन् । सँगै यात्रा गर्छु भनेर हिँडेकी सहयात्री थिइनन् । र थिएनन् मेरा बाआमा पनि ।

यहाँ जन्मबाट कैयनका बुवाआमा हुँदैनन् तर मेरा नभएर नभएका हैनन् । भएर पनि थिएनन् । म संस्कार पछ्याउँदै आफ्नासंग नाखुस भएर अलग्गै भएको थिएँ । बाक्लो दाल खान छुट्टिएको भन्छन् नि हाम्रो समाजमा, सायद त्यही । तर यदि अलग्गिनु संस्कार हुन्न थियो भने म त्यो संस्कारको शिकार हुने थिइनँ । खैर, म अलग भएपछिको दुःखपीडा आफ्नो ठाउँमा छ तर खुसीको आशमा समाएको हात छुट्दाको दुःख धेर थियो । त्यसबेला ऊ र म अलग भैसकेका थिएनौं तर साथमा थियौं भन्नुचाहिं सम्बन्धको अपमान गर्नु बराबर हुन्थ्यो । यदि साथमा हुनु भनेको मैले जस्तै सहनु हो भने कोही कसैको साथमा नरहोस् ।

यहाँ कुरा र कुलो जता लग्यो उतै जान्छ भनेजस्तै भयो । अनुहार पखालेको कुरा गर्दागर्दै खै कता पुगें, त्यसको लागि क्षमा चाहन्छु । हामी दुई जोडा यात्रा गर्दा पनि म एक्लो थिएँ । चार जनामा उनीहरू तीन जनाको एक टिम थियो । एकता थियो । र म निरीह थिएँ । त्यति एक्लो त त्यो सिंगल ट्री पनि छैन । रगतको नाता साँच्चै बलियो हुन्छ भन्ने आभास मलाई त्यतिबेला भयो । हैन भने उसले पनि विगतमा आफ्नो बुवाआमाको बेवास्ता नगरेकी हैन । मलाई सबैजना सँगै हुनुपर्छ भन्ने होस् तब मात्र आयो । त्यस घडीअघि मलाई बुवा-आमा, दाजु-भाइ कोही चाहिएन । तर अब म सबैको साथमा हुनुपर्छ भन्ने अठोटमा पुगिसकेको थिएँ ।

मुम्बईबाट तिरुपतिको यात्रामा संस्कार कहाँ-कहाँ जन्मियो र कहाँ-कहाँ मर्यो, हिसाब नै गर्ने हो भने सब मिथ्या लाग्छ । हामी संस्कारको यात्रामा थियौं । अन्धविश्वासको यात्रामा थियौं । मैले त्यतिबेला विज्ञान पनि बोकेर हिँडेको रहेछु । तर त्यो कुरा फर्किएपछि मात्र थाहा भयो । आज त्यही संस्कार र विज्ञानको सन्तान जन्माउने प्रहरमा छु । गर्भधारण गरेको छु भन्ने हो भने पनि बिग्रने छैन । सन्तानको नाम गर्भमै तय भयो - 'आधा मण्डप' ।

रेल, बस र पैदल यात्रा गरी हामी तिरुपति (भगवान् बिष्णुका एक रूप) परिसर पुग्यौं । त्यहाँको लाम हाम्रो ग्यासको, पेट्रोलको, बैंकको र सेयर बजारको जोड गर्दा पनि नभेट्टाउने गरिको थियो । धर्म पनि पैसापिच्छे फरक थियो । हाम्रो यहाँकै जस्तो । त्यो भन्दा पहिले मैले जातपिच्छे फरक देखेको थिएँ । पैसा र पाउर हुनेले अभाव नखेपेजस्तो लाइन खेप्न नपर्ने । हामी निशुल्कमा थियौं । शुल्कमा हुनेहरू हाकाहाकी दर्शन गर्न पाउँथे । लामै लाइन बस्नु परे पनि त्यहाँ कोही मर्ने थिएनन् । भगवानले भनेका हुँदा हुन्, मेरा भक्तहरूलाई सहीसलामत मकहाँ ल्याइयोस ।

तर यदि त्यो मन्दिर नेपालमा हुन्थ्यो भने र त्यस्तै लाइन बस्नुपर्थ्यो भने पक्कै केही संख्यामा त लड्नै पर्थ्यो । तर त्यही शैलीको संस्कार हुन्थ्यो त हामी साँच्चै भाग्यमानी हुन्थ्यौं । यहाँ भोको पेटमा दर्शन गर्ने मानसिकता जो छ, तर त्यहाँ टन्न खुवाइपियाइ गरिन्छ । भक्तहरूको भरपुर ख्याल गरिन्छ । शिवरात्री र तिजको जस्तो त पक्कै हैन ।

धर्म त भोको पेटमा हुनु पर्ने है न र? मैले आफैसँग प्रश्न गरें । हल्वा, दूधलगायत खान दिएर को हामीलाई पापको भागिदार बनाएर आफू धर्म गर्दैछ ? मलाई त्यो बुझ्न मन थियो । तर म त्यसका लागि त्यहाँ थिइनँ । यो विषयमा म कुनै दिन खोजी गरौंला । मैले त्यतिकै छोडिदिएँ । त्यहाँ लाममा हुन्जेल कोही भक्त चक्कर आएर लड्नेवाला थिएनन् तर त्यही लाइन यहाँ हुन्थ्यो भने भक्तले सिधैं स्वर्गमा बास पाउन सक्थ्यो । तर पनि म त भन्छु, हाम्रै संस्कार राम्रो हो । धेरै दुःख नगरी भगवानको दर्शन जो पाइन्छ, चाहे मरेर किन नहोस् ! झण्डै २४ घण्टाको यात्रामा मैले संस्कार कहीं कतै निभाइनँ तर जे हेर्न गएका थियौं, हामी चारमध्ये मैले मात्र देखेछु । मैले मुख नधोई विद्रोह गरेकाले दण्ड पाएको पो हुँ कि ? किनकि भगवान् विष्णुले विवाहको ऋण तिर्न नसकेर त्यहाँ बसेको लोककथन पनि छ । जसले देख्छ, सायद ऊ त्यो ऋणमा भागिदार पो हुने हो कि ? यदि हुनुपर्ने हो भने पनि उनको ऋण तिर्नमा साथ दिन सक्दिनँ । मनमा यस्तै विचार नआएको हैन तर म अरूले नदेखेकोमा खुसी थिएँ ।

उनीहरू धर्मको नाटक गर्दै मलाई पनि त्यस्तो नाटकमा सामेल हुन भनिरहेका थिए । मैले मानिनँ । उनीहरूले भनेको नमाने पनि आफ्नो नित्यकर्म गरेर आफूलाई केही हदसम्म चोखो बनाएकै थिएँ । तर मन सधैं चोखो राख्ने मेरो प्रयासमा सफल नै छु जस्तो लाग्छ । कहिल्यै कसैको कुभलो सोच्न जानेको छैन । शत्रुको पनि भलै होस् भन्ने गरेको छु । नदेखिएको झरना जति नै सुन्दर होस्, त्यसको सुन्दरताले कसैलाई छुँदैन । हो त्यस्तै हो । नदेखिएको कुरा कहाँ मान्य हुँदो रहेछ र ?

मैले मजाकिया अन्दाजमा भनिदिएँ, 'भगवान् स्वयंले पानी पारेर हामीलाई शुद्ध पारिरहेका छन् ।' हल्का पानीका छिटाहरू खसिरहेका थिए तर धेरैबेरसम्म भएकाले लगभग पूरापुर शरीर भिजेकै थियो । बारम्बार मुख पखाल्न भनिएपछि मैले पनि जिस्क्याउँदो पारामा मुख पखालें । त्यो पनि परेकै पानीमा । अनुहार पुछें । 'धोइयो त !' मेरो जवाफमा कसैको केही तागत लागेन । उनीहरूले भन्नै छोडे । धर्म हो वा विज्ञान तर हिराको चमकले देखिने आस्थाको ढुङ्गा मैले देखें । त्यहाँ हिरा छ भनेर सुनेको थिइनँ तर हिराको उज्यालो बारे ज्ञान थियो । जति चाँडो धकेलिए पनि मेरो नजरमा बालाजी ठोक्किए । अरु खोजी नै रहेका थिए । अरूका आँखामा उज्यालो र मूर्ति दुबै परेनन् । उनीहरू मलाई धर्म गराउन चाहन्थे तर यस मानेमा हेर्ने हो भने - धर्म त मैले पो गरेको रहेछु त ।

धर्मविरुद्धमा जानु मुर्खता हो, अन्धभक्त हुनु महापाप हो । धर्मले प्रेम सिकाउँछ तर यहाँ भेदभाव हाबी छ । पुरुषले महिलालाई, महिलाले महिलालाई, धनीले गरिबलाई, कथित उपल्लो जातले तल्लो जातलाई । आखिर यो समाजले कहाँ छोड्यो त धर्म ?

के धर्म ग्रन्थमा मात्र सीमित हो त ? यसलाई नीति नियम र विज्ञानसँग जोडेर बाहिर निकाल्नुको विकल्प अरु केही देख्दिनँ तर केही कपट मानसिकतावादीले लुटीखाने धन्दा बनाएका छन् । मेरो नजरमा तिनीहरू तस्कर हुन् । म हुनसक्छु, मेरा बा हुनसक्छन्, मेरी आमा, दाजुभाइ, छरछिमेकी, सरकार, धर्मशास्त्रीहरू जो-कोही पनि तस्कर हुनसक्छन् । जो विभेदको साँचो हातमा लिएर सत्यको ढोङ गर्छ, ऊ तस्कर हो । यहाँ त्यस्तै तस्करहरूको बाहुल्यता छ ।

गाउँमा पुराण लाग्छ खानापिना, कामधन्दा छोडेर पुराण सुन्न जानेको ताँती लाग्छ । सहर-बजारमा त्यति लाग्दैन तर जहाँसम्म मलाई लाग्छ एक न एकपटक भागवत नसुन्ने सायदै कोही बाँकी होला । अब उपरान्त जब यस्ता कार्यक्रम हुन्छ तब भागवतलाई सुन्ने मात्र नगर्नुस् । सकिन्छ भने घरमा एकचित्त भएर एकचोटि पढ्नुस् । पढ्नुस् मात्र हैन बुझ्नुस् । तब भगवान् मन्दिरबाट निस्किएर तपाईंको घरमा आउनुहुनेछ । तपाईंसँग खाने, बस्ने, सुत्ने र खेल्ने गर्नुहुनेछ । तर सर्वप्रथम तपाईंले एउटा मात्र काम गर्नुपर्ने हुन्छ । त्यो हो प्रेम । छाडिदिनुस् ती द्वापर, त्रेता र कलियुगहरू । आज र अहिलेबाट प्रेमको युग सुरु गरौं । धर्मको युग कायम गरौं । मानवताको युग सुरु गरौं ।

अब उपरान्त, आउँदा दिनहरूमा 'श्री कृष्ण कन्हैया लाल की !' भन्दा जय भन्नुस् वा नभन्नुस, मानव धर्मको कुरा गर्दा जय अवश्य भन्नुस् । प्रेमका बोली बोल्दा जय भन्नुस् । सेवाका भाव ओकल्दा जय भन्नुस् । किनकि आजको आस्थाने भोलिको दिनमा संस्कार हुनेछ । संस्कार जसले मृत्यु हैन जिन्दगी दिनेछ । जय जिन्दगी । जय संस्कार । जय प्रेम । जय धर्म ।

धर्मो रक्षती रक्षितः

साहित्यपोष्टबाट साभार ।

बागलुङमा मानव अधिकार सम्बन्धी कार्ययोजना कार्यान्वयन अन्तरक्रिया

बागलुङ - जिल्लामा मानव अधिकार सम्बन्धी पाँचौ राष्ट्रिय कार्ययोजना कार्यान्वयनको अवस्था विषयक अन्तरक्रिया कार्यक्रम सम्पन्न भएको छ ।

गण्डकी प्रदेश सरकार मुख्यमन्त्री तथा मन्त्रिपरिषद कार्यालय, अनौपचारिक क्षेत्र सेवा केन्द्र (इन्सेक) पोखरा र राष्ट्रिय मानव अधिकार आयोग पोखराको आयोजनामा बिहीबार बागलुङमा अन्तरक्रिया कार्यक्रम सम्पन्न भएको हो ।

कार्यक्रममा बोल्दै जैमिनी नगरपालिकाका नगर प्रमुख नरबहादुर पुनले सम्पत्ती माथिको व्यक्तिगत स्वामित्व अन्त्य भएमात्र पूर्ण रुपमा मानव अधिकार कार्यान्वयन हुने बताउनु भएको छ । नेपालको परिवेशमा पूर्ण मानव अधिकार कार्यान्वयन चुनौतिपूर्ण रहेको भन्दै उहाँले समाज र समाजका सभ्य नागरिकको दायित्व मानव अधिकारको प्रत्याभुती दिलाउन प्रयत्नरत रहेको बताउनुभयो ।

जेष्ठ नागरिक, अपाङ्गता भएका र पछाडि परेका वर्गले अहिले पनि सामान्य अधिकार प्राप्त गर्नको लागि संघर्ष गर्नु परेको भन्दै पुनले मानव अधिकार प्रत्याभुत हुन्छ भन्नेमा ढुक्क नभए पनि आफु आफ्नो पदिय र आम नागरिकको दायित्व निर्वाह गर्नमा प्रतिवद्ध रहेको बताउनु भयो ।

कार्यक्रममा अनौपचारिक क्षेत्र सेवा केन्द्र इन्सेकका गण्डकी प्रदेश संयोजक शिव खकुरेलले नेपालमा २०६१/०६२ देखि मानव अधिकार कार्ययोजना तर्जुमा गरिएको भन्दै हालसम्म चार वटा पञ्च वर्षिय योजना सम्पन्न भइसकेको जानकारी गराउनु भएको थियो । उहाँले आर्थिक वर्ष ०७७/०७८ देखि ०८१/०८२ सम्म पाँचौं कार्ययोजना कार्यान्वयनको अवस्थामा रहे पनि यसको कार्यान्वयनका लागि स्थानीय, प्रदेश र संघ गरि तीन तहकै सरकार जिम्मेवार नदेखिएको बताउनु भएको थियो ।

कार्यक्रममा जिल्ला प्रहरी कार्यालय बागलुङका प्रहरी उपरिक्षक योगेन्द्रकुमार खड्का, वरिष्ठ अधिवक्ता काजि गाउँले श्रेष्ठ, नेपाल पत्रकार महासंघ बागलुङका सचिव विजय राना र वेपत्ता पारिएका व्यक्तिहरुको तर्फबाट जसोधा शर्माले मन्तव्य व्यक्त गर्नु भएको थियो ।

कार्यक्रममा द्वन्द्वपीडित महिला राष्ट्रिय सञ्जाल बागलुङका संयोजक पवित्रा खड्का, डिसिआर डिसी बागलुङका कोषाध्यक्ष सुनिता किसान, अपाङ्गता सरोकार संघ बागलुङका अध्यक्ष चिजा थापा, उपभोक्ता मञ्च बागलुङका अध्यक्ष शैलेन्द्र कुमार श्रेष्ठ, नेपाल रेडक्रस सोसाइटी बागलुङका उप सभापति राजेन्द्र आचार्य लगाएतले जिज्ञासा राख्नुभएको थियो ।

कार्यक्रममा जिल्ला समन्वय समिति कास्कीका जिल्ला समन्वय अधिकारी नवराज बराल, बागलुङका समन्वय अधिकारी कृष्णराज गौतमले आ-आफ्नो जिल्लामा मानव अधिकार र पाँचौ राष्ट्रिय कार्ययोजना कार्यान्वयनको विषयमा जानकारी गराउनु भएको थियो ।

कार्यक्रममा राष्ट्रिय मानव अधिकार आयोग गण्डकी प्रदेशका मानव अधिकार अधिकृत खिमलाल सुवेदीले मानव अधिकार सम्बन्धी पाँचौ राष्ट्रिय कार्ययोजना र कार्यान्वयनको अवस्था, पाँचौ राष्ट्रिय कार्ययोजनाका महत्वपूर्ण प्रावधानका विषयमा मुख्यमन्त्री तथा मन्त्रिपरिषद्को कार्यालयका सचिव शम्भुराज रेग्मीले कार्यपत्र प्रस्तुत गर्नुभएको थियो ।

कार्यक्रम मुख्यमन्त्री तथा मन्त्रिपरिषद्को कार्यालयका सचिव शम्भुराज रेग्मीको अध्यक्षता र इन्सेक गण्डकी प्रदेश पोखराका संयोजक शिव खकुरेलको सहजिकरणमा सम्पन्न भएको थियो ।

गणेश थापा बचाऊ अभियानको खर्च सार्वजनिक

बागलुङ - गणेश बहादुर थापा बचाऊ अभियानको खर्च सार्वजनिक गरिएको छ । मंगलबार पत्रकार सम्मेलन गरेर समिति र थापा स्वयम्ले आयव्यय सार्वजनिक गर्नुभएको हो ।

स्पाइनल कर्डमा क्यान्सर भएपछि एमालेका उपसचिव तथा पूर्व वडा अध्यक्ष गणेश थापा उपचारका लागि भारत जानुभएको थियो । गत भदौमा भारतमा जानुअघि पत्रकार सम्मेलन गरेर थापाले सहयोगको याचना गर्नुभएको थियो । उक्त याचनापछि थापालाई उपचारको लागि ८२ लाख १६ हजार ३ सय ५७ रुपैयाँ सहयोग प्राप्त भएको थियो ।

थापालाई बैंक खातामार्फत् ७९ लाख ३४ हजार ९७ रुपैयाँ, नेपालमा २ लाख २४ हजार ७ सय र भारतमा ५७ हजार ६ सय नगद सहयोग रकम संकलन भएकोमा उपचारमा ७२ लाख ५४ हजार १ सय खर्च भएको थियो । बाँकी रहेको ९ लाख ६२ हजार ९ सय ९७ रुपैयाँ थापाले सामाजिक काममा लगाउने बताउनुभएको छ ।

उहाँले विशेषगरी धौलागिरि अस्पतालमा क्यान्सर रोग युनिट स्थापना वा क्यान्सरसंग सम्बन्धीत सेवाका

साप्ताहिक खेलकुद खबर

गण्डकीको पहिलो जित

काठमाडौं - युवा ब्याटर अञ्जली विश्वकर्मा र ज्योत्स्निका मरासिनीको उत्कृष्ट ब्याटिङमा गण्डकी प्रदेशले प्रधानमन्त्री कप महिला टि२० राष्ट्रिय प्रतियोगितामा कर्णाली प्रदेशलाई ४४ रनले हराएको छ । गण्डकीले पहिलो जित हात पार्दा कर्णालीको लगातार दोस्रो हार हो ।

जितको लागि १ सय ४२ रनको विशाल विजयी लक्ष्य पछ्याएको कर्णालीले २० ओभरमा ६ विकेट गुमाउँदै ९७ रन बनायो । कर्णालीको लागि गौरी बोहराले १६ बलमा ४ चौकासहित सर्वाधिक २६ रन बनाइन् ।

ओपनर यमुना थारुले २१ र तृसना विश्वकर्माले १९ रन बनाइन् । अन्य कुनैपनि ब्याटरले दोहोरो अंकमा रन बनाउन सकेनन् ।

गण्डकीको लागि रचना चौधरीले २ ओभरमा १८ रन खर्चेर २ विकेट लिइन् । सुमन खतिवडा र ज्योत्स्निका मरासिनीले १-१ विकेट लिइन् ।

त्यसअघि माथिल्लो मुलपानी क्रिकेट मैदानमा टस जितेर पहिला ब्याटिङ रोजेको गण्डकी प्रदेशले निर्धारित २० ओभरमा ६ विकेट गुमाउँदै १ सय ४१ रन बनाएको थियो ।

गण्डकीको जितमा ओपनर अञ्जली विश्वकर्माले ४८ बलमा ८ चौकासहित सर्वाधिक ५१ रन बनाइन् । ज्योत्स्निका मरासिनी ४० बलमा ५ चौका र १ छक्कासहित ५० रनमा रन आउट भइन् । एक विकेट पनि लिएकी ज्योत्स्निका खेलको प्लेयर अफ द म्याच चुनिन् । जारी प्रतियोगितामा अर्धशतक हान्ने यी दुई खेलाडी मात्रै हुन् । जारी प्रतियोगिता सर्वाधिक योगफल पनि हो ।

फिनिसर सुमन खतिवडाले १७ बलमा २ चौका र १ छक्कासहित २२ रनको आक्रामक इनिङ खेलिन् । अन्य ब्याटरले भने राम्रो प्रदर्शन गर्न सकेनन् ।

सृजना पौडेल शून्य, सीमा केसी २, सृष्टी पौडेल शून्यमा आउट हुँदा कुसुम गोदार १ रनमा अविजित रहिन् । कर्णालीको यमुना थारुले ४ ओभरमा २४ रन खर्चेर २ विकेट लिइन् । अन्जु गुरुङले ४ ओभरमा १५ रन खर्चेर २

========== afFL ^ k]hdf

; d[4sf---------------

र दिक्तेल हुँदै दूधकोशी जयरामघाट आइपुग्दा २६० किमि लामो बाटो तय गर्नुपर्छ । तर, यसको विकल्पमा पाखिबासदेखि अरुण तमोर सुनकोशीको त्रिवेणी हुँदै नदी किनार पछ्याएर जयरामघाट जोड्न सके लोकमार्गको करिब १०० किमि लम्बाइ कम गर्न सकिन्छ (चतरा सुनकोशी वाटर वेको डीपीआर अनुसार त्रिवेणी घुर्मी खण्ड सुनकोशी नदीको लम्बाइ ११५ किमि) । मध्यपहाडी लोकमार्गको दूरीलाई छोटो र छिटो बनाउन जयरामघाटदेखि खुर्कोट र त्यसपछि पनि साविक बीपी राजमार्गलाई नै मध्यपहाडी मार्ग मानेर काठमाडौं जोड्नु उपयुक्त हुने देखिन्छ ।

त्यसैगरी काठमाडौं पश्चिमतर्फ पोखरा हुँदै बाग्लुङसम्म र त्यसपछिको नयाँ निर्माणका क्रममा बनाइएको रुकुमकोट हुँदै चौरजहारीसम्म हालको बाटोको अर्को विकल्प देखिन्छ । हाल निर्माण भएको पोखरा-गोरखा १२० किमि र गोरखा-नुवाकोट १३० किमि अनि त्यहाँदेखि काठमाडौं ६० किमि जोड्दा ३१० किमि लम्बाइको विकल्प हालकै पृथ्वी राजमार्गको २०७ किमि छोटो र छिटो हुने पक्का छ ।

रुकुम चौरजहारीदेखि राजमार्गलाई जाजरकोटतर्फ नलगेर सुर्खेत जोडिएको साविक सडकलाई नै अपनाउने र त्यसपछिको कर्णाली राजमार्गले राकमसम्मको यात्रालाई निरन्तरता दिनुपर्ने देखिन्छ । कर्णालीदेखि बुढीगंगा साँफेबगरसम्मको विद्यमान रुट उपयुक्त भए पनि त्यसपछि दिपायल जोडिने रुटलाई सेती नदी उपत्यकातर्फ मोड्नु बुद्धिमानी हुनेछ ।

सुरुङ मार्ग निर्माणमार्फत छोट्याउन सकिने खण्डहरु

खासगरी पूर्वी खण्डमा तमोर र अरुण नदी उपत्यकालाई धनकुटाको दक्षिणी खण्डमा सुरुङमार्फत जोड्न सकिन्छ । त्यसैगरी बाग्लुङदेखि गल्कोट खण्डमा सुरुङ बनाउन सकेमा पहाडको उकालो र आरालो यात्रालाई घटाउन सकिन्छ । त्यसैगरी पश्चिमी बाग्लुङदेखि रुकुमकोट जोड्ने खण्डमा सुरुङ मार्गले यात्रा छोट्याउनेछ । सुर्खेत उपत्यकाबाट दैलेखको डुंगेश्वरसम्म सुरुङ निर्माण भएमा रानीमत्ता गुराँसेको पहाडी यात्रा घटाउन सकिन्छ । कर्णाली तरेपछि बुढीगंगा र सेती उपत्यकालाई जोड्न उपयुक्त भूभागमा सुरुङ मार्ग निर्माण गरी साँफे र दिपायललाई छोट्टो दूरीमा जोड्न सकिन्छ । डडेलधुराको पोखरादेखि बैतडीको पाटनसम्मको यात्रालाई सुरुङमार्फत काफी घटाउन सकिन्छ ।

नेपालप्रेसबाट साभार ।

afun'a ---------------

। महोत्सव पर्ने अंग्रेजी नयाँ वर्षको उपलक्ष्यमा धेरैभन्दा धेरै पर्यटकहरुलाई बागलुङ भित्राउने लक्ष्य रहेको आचार्यले बताउनुभयो ।

गण्डकी प्रदेश भित्रका पर्यटकीयस्थल, धार्मिक स्थल एवं लोक संस्कृतिक गतिविधिहरुको प्रचारप्रसार र प्रवर्द्धन गर्न, स्थानीय परिकारहरुलाई प्रवर्द्धन र स्तरीकरणमा वृद्धि गराउन, उद्यमी व्यवसायीहरुको वित्तिय साक्षरता वृद्धि गराउने र वित्तिय एवं औधोगिक क्षेत्रको विकास वृद्धि मार्फत आर्थिक समृद्धिः सुखी नेपालीको लक्ष्य पुरा गराउन र स्थानीय खेलाडीहरुको व्यक्तिगत र सामाजिक अनुशासन स्थापित गराउँदै राष्ट्रिय खेलाडीलाई अन्तराष्ट्रिय खेलाडी बन्नको लागि उत्प्रेरणा प्रदान गर्न महोत्सवले सहयोग पुग्ने अध्यक्ष कंडेलले बताउनुभयो ।

महोत्सवबाट ५ लाख बराबरको 'बागलुङ उद्योग वाणिज्य संघ सदस्य कल्याणकारी कोष-२०८०' स्थापना गरिने, धवलागिरि बहुमुखी क्याम्पसको 'गरिब, विपन्न तथा जेहेन्दार विद्यार्थी छात्रवृत्ति कोष'मा सहयोग गरिने, 'व्यवसायी एकता, बलियो संघ' अक्षयकोष निर्माण गर्ने, 'हाम्रो सुरक्षा, हाम्रो दायित्व' सिसि क्यामरा जडान र मर्मत कार्यलाई निरन्तरता दिने, महोत्सवको मुनाफाबाट बागलुङ कोसेली घर संचालन गरिने अध्यक्ष कंडेलले बताए । उनले महोत्सवमा टिकट काट्ने जिम्मा नेपाल पत्रकार महासंघ बागलुङलाई जिम्मा दिइएको र १ टिकट बराबर ५ रुपैयाँ ' पत्रकार महासंघको संस्थागत विकास'मा सहयोग गर्ने निर्णय गरिएको बताउनुभयो ।

मेलाको उद्घाटन पुष ११ गते राष्ट्रपति रामचन्द्र पौडेलले गर्ने बागलुङ उद्योग वाणिज्य संघले जनाएको छ ।

u0f]z ---------------

लागि खर्चने बताउनुभयो । 'समयमा रकम र उपचार भएमा क्यान्सरलाई जित्न सकिने रहेछ भन्ने मेरो उपचारले देखाएको छ' उहाँले भन्नुभयो, 'त्यसैले अब पनि यो क्षेत्रमा सहयोग गर्न यो रकम सदुपयोग गर्ने विचार छ ।' उहाँले यो अभियानमा साथ दिने सहयोग समिति र सबै सरोकारवालालाई धन्यवाद समेत दिनुभएको छ ।

सहयोग समितिका संयोजक चन्द्रबहादुर थापा मगरको अध्यक्षता, सदस्य रामकृष्ण शर्माको संचालनमा सम्पन्न पत्रकार सम्मेलनमा संयोजक थापाले मंगलबारबाटै समिति भंग भएको पनि जानकारी दिनुभएको थियो । थापाको उपचार भारतको चेन्नाइस्थित एपोलो अस्पतालमा गरिएको थियो । त्यसबाहेक थापाले राजिव गान्धी अस्पतालमा पनि केही समय उपचार गराउनुभएको थियो । थापाले अब ५ वर्ष फलोअप सहित उपचार गर्नुपर्ने भएपनि उक्त उपचारको लागि सम्पूर्ण खर्च आफै व्यहोर्न सक्ने भएकाले आर्थिक सहयोग संकलन नगर्ने घोषणा गर्नुभएको छ ।

/fi6«klt ---------------

विक लगायतले पुरस्कार वितरण गर्नुभएको थियो ।

प्रतियोगिताको उद्घाटन शुक्रबार भएको थियो । प्रतियोगिताको उद्घाटन गाउँपालिका अध्यक्ष राजु थापाले गर्नुभएको थियो ।

प्रतियोगिताको उद्घाटन गर्दै गाउँपालिका अध्यक्ष थापाले खेलकुदले विद्यार्थीहरुलाई शारीरिक कसरत सहित अनुशासन सिकाउने बताउनुभयो । उहाँले विद्यार्थीहरुलाई अध्ययनका साथसाथै खेलकुदमा लगाउँदा उनीहरुमा आत्मियता र प्रतिस्पर्धाको भावना सिर्जना गर्ने बताउनुभयो । अध्यक्ष थापाले राष्ट्रपति रनिङ शिल्डले विद्यार्थी सहित विद्यालयहरु विच पनि आत्मियताको विकास हुनेमा जोड दिनुभएको थियो ।

उद्घाटन कार्यक्रममा उपाध्यक्ष तेज बहादुर थापा, प्रमुख प्रशासकीय अधिकृत खगराज गौतम, वडा नम्वर ५ का वडाअध्यक्ष ज्ञानाथ कंडेल र अमर माध्यमिक विद्यालयका प्रधानाध्यापक भिष्म कंडेलले शुभकामना मन्तव्य व्यक्त गर्नुभएको थियो ।

कला, संस्कृति तथा खेलकुद विकास समितिका संयोजक टिकासंगम विकको अध्यक्षतामा सम्पन्न भएको उद्घाटन कार्यक्रमको संचालन सहायक प्रशासकीय अधिकृत मनोज कार्कीले गर्नुभएको थियो । रनिङ शिल्डमा छात्रा/छात्रा भलिबल, कबड्डी प्रतियोगिता, एथलेटिक्स तर्फ छात्र/छात्रा दौड, रिले दौड, हाइजम्प, लङजम्प, त्रिपलजम्प, ज्याभ्लिङथ्रो र सटफुट प्रतियोगगितामा गरि ४३ स्वर्ण पदकको लागि विद्यार्थीहरुले प्रतिस्पर्धा गरेका थिए ।

u}; ; ---------------

बताउनुभयो ।

कार्यक्रममा जिल्ला समन्वय समिति बागलुङका प्रमुख अमर बहादुर थापा, काठेखोला गाउँपालिकाका उपाध्यक्ष तिलक थापा, विवाईसी बागलुङका संस्थापक अध्यक्ष टिकाराम सापकोटा, संस्थापक उपाध्यक्ष महेन्द्र के.सी, काठेखोला गाउँपालिकाका संस्थापक अध्यक्ष एवं विवाईसी बागलुङका पूर्वअध्यक्ष अमर बहादुर थापा, बागलुङ नगरपालिकाका पूर्वअध्यक्ष जनक पौडेल, नेकपा एमाले जिल्ला कमिटी बागलुङका हिरा बहादुर के.सी., नेकपा एकीकृत समाजवादी जिल्ला अध्यक्ष लाल थापा, काठेखोला गाउँपालिका वडा नम्बर २ का वडाअध्यक्ष विद्यापति शर्मा, गैसस महासंघ बागलुङका अध्यक्ष मुक्तिराम सापकोटा, विवाईसीका पूर्वअध्यक्ष चन्द्रमणि उपाध्याय, विवाईसी बागलुङका निर्वाचन कमिटी संयोजक डिल्लीराज गौतम, सामुदायिक स्वयंसेवक ठुलदिदीकी कर्मचारी कृष्णा थापा लगायतले शुभकामना मन्तव्य व्यक्त गर्नुभएको थियो ।

विवाईसी बागलुङका अध्यक्ष मनिभद्र शर्माको अध्यक्षतामा सम्पन्न भएको उद्घाटनसत्रको स्वागत उपाध्यक्ष तोयानाथ गौतम र सचिव दिपक गौतमले संचालन गर्नुभएको थियो ।

विवाईसी बागलुङको १२ औं अधिवेशनले नयाँ कार्यसमिति चयन गर्नेछ ।

u08sLsf] ---------------

विकेट लिइन् । रश्मी खड्काले एक विकेट लिइन् ।

कर्णाली पहिलो खेलमा कोशीसँग १० विकेटले पराजित भएको थियो । त्यस्तै गण्डकी प्रदेश पहिलो खेलमा लुम्बिनीसँग ४ विकेटले पराजित भएको थियो ।

अब आइतबार कर्णालीले मधेशसँग टियुमा खेल्नेछ । त्यस्तै आइतबार गण्डकीले मुलपानीमा बागमतीसँग खेल्नेछ ।

Knfli6ssf]kbfu gu/f;+
jftfj/0f :j:y /fvf+

- Knfli6s rf/ ;o jif{;Dd slxb}g .
- o;n]hldg tyf hn kbif0f ub{5 .
- Knfli6ssf ef]Ffdf tftf] vfB kbfy{vfFbf SofG;/ h:tf]3fts /f]u nfUg ;Sb5 .
- Knfli6s hnfpFbf jfo'bi08n kblift xG5 .
- vf]hfgfnf jf ;dGbdf Knfli6s k/]kfgL kblift xG5 .
To;}n]Knfli6ssf] ;§f sfuh / sk8fn]ag]sf em'f]nf kbfu u/f}+ .

gkfn ;/sf/
lj1fkg af]8{